
[2015-15-RE](#)

CAUSA 2015-15-RE

(BECA, SL c/ Molinero Gonzàlez)

Número de registre 207-2015. Recurs d'empara

Aute del 7 de setembre del 2015

BOPA núm. 65, del 23 de setembre del 2015

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 24 de juliol del 2015, per la representació processal de la societat BECA, SL mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 14 de juliol del 2015 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2015-15-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 36.2, 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 14 de juliol del 2015;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pierre Subra de Bieusses;

Antecedent únic

El 24 de juliol del 2015, la representació processal de la societat BECA, SL va formular un recurs de súplica en què manifesta que no comparteix els motius pels quals el Tribunal Constitucional va decidir inadmetre a tràmit el seu recurs d'empara. Precisa que no va demanar no ser condemnada a restituir les sumes lliurades, sinó que allò que va demanar va ser retenir i quedar-se les sumes

esmentades. I insisteix en què davant la plena desestimació de les pretensions de la part adversa, no es podia condemnar aquesta part al pagament de cap quantitat. Exposa el sentit i la raó de ser de la congruència processal i considera que en aquesta causa s'ha produït una incongruència ultra petita, ja que infringint la relació que ha d'existir entre la causa petendi i la ratio decidendi, s'ha condemnat aquesta part al pagament d'una quantitat, quan aquesta va demanar que se li reconegués el dret a retenir una quantitat.

Afegeix que la sentència impugnada de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia comporta una reformatio in peius, prohibida en termes de garanties processals, ja que la condemna del retorn de les quantitats imposada en segona instància empitjora, com a conseqüència del recurs d'apel·lació d'aquesta part, la situació en la qual es trobava després de la sentència de la primera instància. Aquesta reforma pejorativa constitueix, per consegüent, una resolució incongruent, contrària al principi dispositiu i totalment lesionadora i vulneradora del dret constitucional a la jurisdicció de la societat recurrent, en la mesura en què ha ocasionat una indefensió pràctica de la societat recurrent.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que estimi aquest recurs de súplica, que revoqui l'aute impugnat i que doni continuïtat al recurs d'empara interposat en el seu dia.

Fonament jurídic únic

Com ja havia fet en la fase de recurs d'empara, la societat BECA, SL addueix novament que de la decisió impugnada del Tribunal Superior de Justícia se'n deriva una incongruència ultra petita.

Per tal de recolzar aquesta asserció, manifesta essencialment:

- que "davant la desestimació total de la demanda i de les pretensions i peticions formulades per la Sra. Amancia Molinero Gonzalez en el marc del ressenyat procediment judicial, no es pot condemnar a la societat "BECA, SL" al pagament de cap quantitat";

- i que "no se la pot condemnar perquè, bàsicament, la societat "BECA, SL" no ha sol·licitat ni interessat mai la seva pròpia condemna a la restitució d'aquelles quantitats. Únicament va sol·licitar la declaració del reconeixement d'un dret, i no pas la condemna a la devolució d'una quantitat determinada."

Si ens traslладem ara al contingut de l'escrit del recurs d'empara, s'ha de constatar que bàsicament aquest es fonamentava en les al·legacions següents:

- que "la desestimació total de les pretensions de la Sra. Amancia Molinero Gonzalez no pot comportar que es condemni a la societat "BECA, SL" al pagament de cap quantitat, sense incórrer en un vici de incongruència";

- que la condemna pronunciada al seu encontre "no pot basar-se ni recolzar-se en cap de les peticions que la societat "BECA, SL" havia formulat en el marc del present procediment judicial puix (...) havia sol·licitat que es declarés", a més de la resolució del contracte de promesa de

compravenda, el seu dret a retenir i a quedar-se les sumes que l'altra part havia lliurat en el marc del contracte esmentat;

- i que en aquestes condicions, "és obvi que s'ha produït una incongruència ultra petita puix, infringint la obligatòria relació que ha d'existir entre la causa petendi i la ratio decidendi, s'ha condemnat a la nostra mandant al pagament d'una quantitat quan, de fet, la societat "BECA, SL" únicament va sol·licitar que se li volgués reconèixer el dret a retenir una quantitat."

Així doncs, de la comparació entre les al·legacions contingudes en el recurs de súplica i aquelles que fonamentaven el recurs d'empara, se'n deriva que per tal de fonamentar el seu recurs de súplica, la societat recurrent s'ha limitat a reprendre les al·legacions del seu recurs d'empara en relació amb les quals aquest Tribunal ja es va pronunciar i en relació amb les quals va donar una resposta motivada.

Per consegüent, simplement cal recordar que el Tribunal Constitucional ha reiterat de manera constant que el recurs de súplica no té per objecte tornar a jutjar una causa, sinó, si s'escau, fer atreure l'atenció sobre elements de fet o de Dret dels quals el Tribunal no hauria tingut coneixement abans del seu pronunciament en empara.

Com que aquest no és el cas en aquesta causa, cal desestimar el recurs de súplica presentat.

És cert que la societat recurrent intenta adduir una segona al·legació, esmentada en l'antecedent únic, afegint que la sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia "va comportar la concurrència d'una veritable reformatio in peius, en clar perjudici per a la nostra mandant". Això perquè "la condemna al retorn de les quantitats que ha estat imposada en segona instància empitjora, a resultes del propi recurs de la societat "BECA, SL", la situació en la qual es trobava la nostra mandant en mèrits de la sentència de primera instància."

Aquesta invocació d'una "veritable reformatio in peius" s'al·lega certament per primera vegada en la fase del recurs de súplica i no constava en l'escrit de recurs d'empara.

Tanmateix, les condicions a les quals la jurisprudència constitucional subordina l'estimació del recurs de súplica no es troben acomplertes per aquest motiu.

El fet que la decisió d'apel·lació hagi estat menys favorable a la societat BECA, SL que la de la primera instància és evident i es podia percebre de la simple lectura de la sentència una vegada pronunciada. Quan el Tribunal Constitucional va haver de pronunciar-se sobre el recurs d'empara ja tenia coneixement d'aquest fet.

Per consegüent, si l'al·legació és nova, en el sentit que no s'havia formulat abans, no gensmenys no aporta al coneixement del jutge constitucional cap element de fet o de Dret desconegut abans del seu pronunciament.

D'aquesta manera es confirma que aquest recurs de súplica no pot prosperar.

Per tot allò que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la societat BECA, SL contra l'aute del Tribunal Constitucional del 14 de juliol del 2015 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2015-15-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2015.

Laurence Burgorgue-Larsen
Presidenta

Isidre Molas Batllori
Vicepresident

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Magistrat

Magistrat